

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5669/2021
14.10.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Радован Ракић, адвокат из ... против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 273/21 од 09.06.2021. године, у седници одржаној 14.10.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 273/21 од 09.06.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 273/21 од 09.06.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Прр1 227/20 од 05.11.2020. године тужена је обавезана да тужилци по основу имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати 928.058,94 динара; одбијен је њен захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 24.03.2010. године до исплате; а тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове поступка од 32.250,00 динара са каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гжрр 273/21 од 09.06.2021. године, жалба тужиле је одбијена, а жалба тужене делимично усвојена, тако што је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима снижењем обавезе тужене за накнаду трошкова са досуђеног на износ од 24.000,00 динара, са каматом од извршности до исплате, док је у преосталом побијаном, а непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена. Захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном пресудом одлучено је о захтеву тужиље за накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року. О овом праву тужиље и о висини тражене накнаде и припадајуће камате, другостепени суд је одлучио у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима, са истим или сличним правним основом, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Истичући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете настале повредом права на суђење у разумном року поднета је 17.09.2020. године. Тужиља ревизијом побија правноснажну другостепену пресуду којом је одлучено о камати као споредном захтеву.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, према члану 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како се у конкретном случају ревизијом побија одлука о камати као споредном тражењу, иста није дозвољена према врсти одлуке која се побија. Такође, преиначење одлуке о трошковима парничног поступка, ревизију не чини дозвољеном према одредби члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**